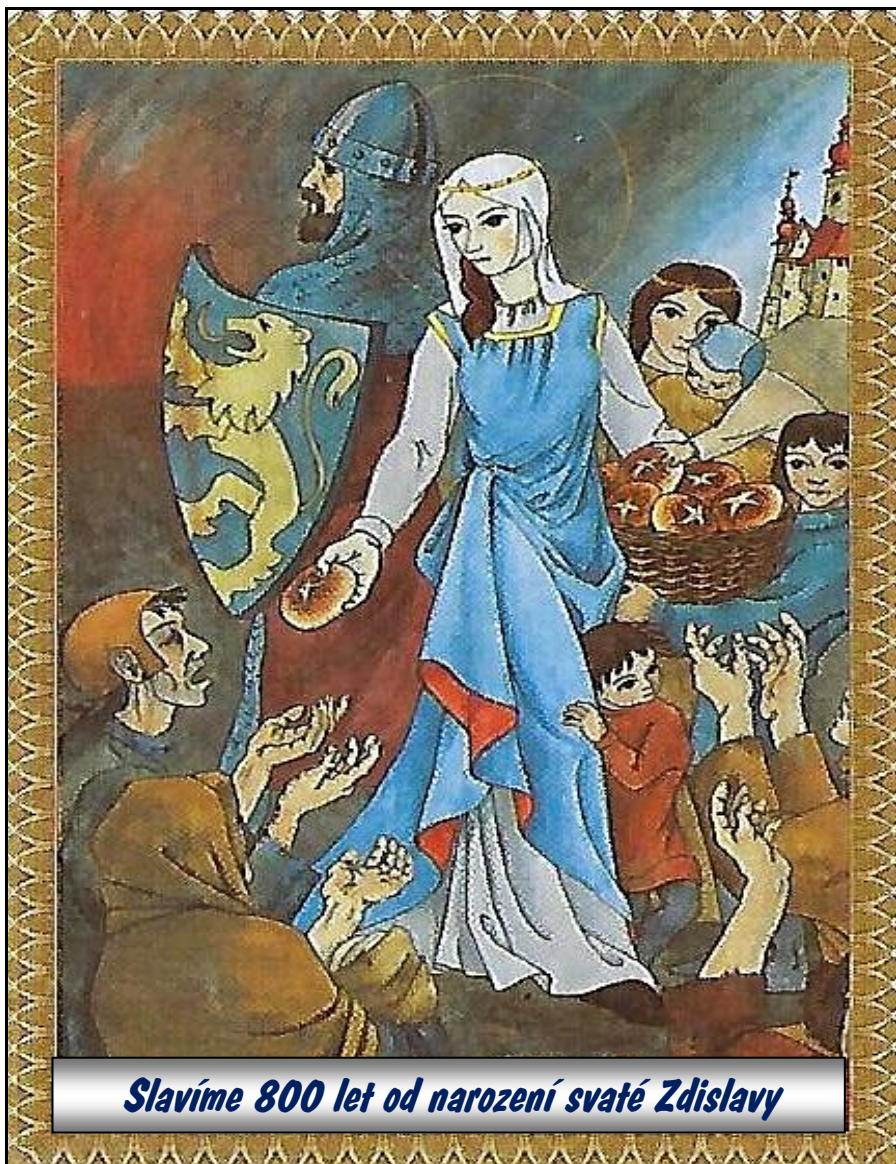

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

18. ROČNÍK - ČERVEN 2020 - ČÍSLO 194

FARNÍČEK

Slavíme 800 let od narození svaté Zdislavy

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

prožili jsme tři mimořádné měsíce v přísné karanténě, izolaci od lidí, „v přísném domácím vězení“, se zakrytými tvářemi. Asi všichni to máme jako jedinečnou zkušenost v životě, navenek stejní, uvnitř s celou škálou emocí – smutku, strachu, úzkosti, vzteku, hněvu, opovržení, ale i záblesky překvapení, radosti, pokoje, štěstí.

V rodinách to někdy vedlo k ponorkové nemoci, napětí, psychické i fyzické agresi. Ale také k úžasu, kolik můžeme mít pro sebe i pro druhé času, poznávat sebe i druhé hlubším způsobem i docenit více nebo úplně nově hodnotu vztahů, cenu života, vztahu k Bohu.

Ve farnostech to byla po celé republice a značné části světa úplně mimořádná zkušenost. Být přes dva měsíce bez živé liturgie a živého společenství církve, to se asi tak celoplošně v dějinách církve stalo poprvé. Některé to vedlo k jakémusi duchovnímu umírání – nemám Boží slovo, svátosti, společenství, jiné k duchovnímu oživení v objevu, že mohu číst, slyšet, rozjímat Boží slovo doma v rodinném kruhu, společně se modlit, vytvořit rodinné kázání, přímluvy i zpěvy.

Teď už se můžeme vrátit do svých kostelů, padají omezení počtu účastníků na bohoslužbách. Ukažme, prosím, že naše touha po živém společenství při živé liturgii je pravdivá a využijme každé příležitosti „být u toho!“ Nepřestaňme však prožívat „domácí bohoslužbu“, která má být jakousi samozřejmostí, vždyť pro křesťanskou rodinu je jeden krásný název „domácí církev“.

Také je před námi velký úkol – přivést zpět i ty, které ještě ovládá strach nebo pohodlí, aby i oni, a možná další hledající, mohli prožívat životodárné společenství kolem vzkříšeného Krista.

V naší farnosti máme před sebou tři nádherné skutečnosti: ve čtvrtek Slavnost Těla a Krve Páně, v pátek Noc kostelů a v neděli první svaté přijímání. A celý měsíc nás bude provázet jedna krásná žena našeho národa – svatá Zdislava. Žena hluboké osobní víry a úžasné obětavé sloužící lásky své rodině, hradní družině a všem potřebným v podhradí. Snažme se ji více poznat, prosit o pomoc i následovat.

Bratři a sestry, všem vám k tomu všemu ze srdce žehnám!

otec Josef

POUŤ FARNOSTI DO ŘÍMA A ASSISI JE ODLOŽENA NA PŘÍŠTÍ ROK

Po rozhovoru s naším průvodcem panem Jaroslavem Miklasem a jeho cestovní kanceláří, po zvážení současné situace v Itálii, jsme naši pouť odložili na příští rok. Datum bude stanoveno později. Věřím, že nám okolnosti a Bůh tuto možnost dopřeje.

NOVÉ TERMÍNY ODLOŽENÝCH PASTORAČNÍCH AKTIVIT

1. Udílení svátosti bířmování biskupem Karlem Herbstem – neděle 11.10. v 10:00.
2. Poutě farnosti do Moravského Krasu – Křtiny, Vranov, Boskovice a další...
(sobota 17. 10. – v čase 7:30 až 18:30.)
3. Kurz lektorů – pro současné i nové lektory – sobota 7.11.
 1. 9:00 až 12:00,
 2. 14:00 až 17:00.

FRYŠTÁCKÁ NOC KOSTELŮ 2020

Srdečně Vás zveme na letošní Noc otevřených kostelů.

Nahlédneme více do naší historie, zaposloucháme se do melodií, otevřeme se noci...

HLAVNÍ PROGRAM V KOSTELE SV. MIKULÁŠE:

18:15-19:05 Mše svatá

19:05-19:10 Přivítání a duchovní slovo P. Josefa Brtníka

19:10-19:30 Dramatické zpracování života českého světce, rodina Fuksova

19:30-20:00 Fryštácká schola mladých

20:00-20:30 Z historie zaniklých fryštáckých zvonů, přednáška Mgr. V. Němce

20:30-21:00 A. L. Webber: Pie Jesu, G. Young: Ricercare on "St. Anne"

F. Krčma-varhany, K. Odstrčilová a E. Halaštová-zpěv

21:00-22:30 Modlitba chval písněmi a Božím slovem, rodina Odstrčilova

22:30-22:45 Závěrečné slovo a požehnání P. J. Brtníka

DOPROVODNÝ PROGRAM:

15:30-18:00 Hry a malování pro předškolní děti s rodiči (fara)

16:30-18:00 Děti detektivem v kostele – program pro školní děti (kostel)

Výstava starých ornátů z našeho kostela a oblečků pro Jezulátko, prohlídka varhan (kostel)

17:00-18:00 a 19:30-21:00 Prohlídka fryštáckých zvonů (věž kostela)

17:00-21:00 Prohlídka muzea Ignáce Stuchlého (fara)

19:00-21:00 Prohlídka Kaple sv. Antonína Paduánského (Skalka)

19:30-20:30 Jazzové smyčce revival pod vedením L. Doliny (Skalka u kaple)

19:30-20:30 Beseda s P. J. Brtníkem pod lípou (farní dvůr)

17:00-22:00 Posezení u kávy, čaje a koláčků od maminek (fara)

BOHOSLUŽBY PŘÍSTUPNÉ UŽ PRO 500 OSOB

Na základě nařízení vlády ČR platí od pondělí 8. června nová opatření, podle kterých lze konat akce do 500 osob, vždy však se zachováním daných hygienických pravidel.

„Konání hromadných akcí ve venkovních i vnitřních prostorách s účastí nejvýše ve stejný čas 500 osob tak, že musí být dodržována následující pravidla: je zachováván odstup mezi osobami nejméně 2 metry, s výjimkou členů domácnosti nebo osob blízkých (dále jen „členové domácnosti“), je k dispozici nádoba s dezinfekčním prostředkem na dezinfekci rukou.“ Pro církevní akce (bohoslužby) tedy nadále platí dříve platná opatření a limit maximální účasti je 500 účastníků.

PŘEHLED PRAVIDEL PRO BOHOSLUŽBU

V kostele musí lidé dodržovat minimální rozestupy dva metry mezi účastníky bohoslužeb (s výjimkou členů v rámci jedné rodiny nebo jinak propojených osob);

Účastníci si před vstupem do kostela povinně vydezinfikují ruce;

Všichni účastníci bohoslužeb mají roušku kromě okamžiku přijetí Eucharistie;

Vynechává se pozdravení pokoje a žehnání se svícenou vodou;

Kněz si dezinfikuje ruce minimálně před začátkem bohoslužby, před podáváním Eucharistie a po něm;

Délku bohoslužby je třeba při zachování liturgických předpisů zbytečně neprodlužovat;

Kostel je po bohoslužbě řádně vyvětrán a jsou dezinfikovány kontaktní plochy (kliky, lavice apod.).

Údržbě a čistotě prostoru je věnována mimořádná péče;

Je omezen přístup věřících do dalších míst v kostele mimo hlavní bohoslužebný prostor;

Obdobná pravidla platí pro svatby a křty;

Kostely mimo bohoslužeb zůstávají otevřené jako obvykle pro osobní modlitbu a individuální duchovní péči;

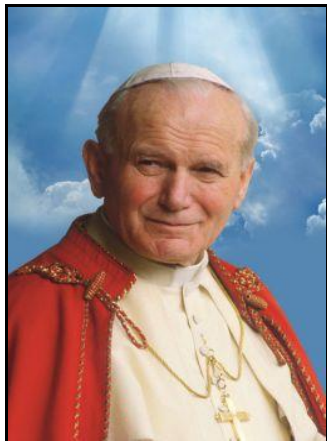
Za dodržování těchto pravidel je zodpovědný duchovní, který předsedá bohoslužbě.

Zdroj: www.cirkev.cz

PAPEŽ JAN PAVEL II. BY OSLAVIL STO LET

Oslavy stého výročí narození svatého Jana Pavla II. měly být velkolepé především v Polsku, chystaly se ale i v dalších zemích, Česko nevyjímaje. Nakonec byly odloženy. Přesto papež František ve Vatikánu v pondělí 18. května ráno sloužil mši svatou u oltáře s ostatky sv. Jana Pavla II.

Jubileum sv. Jana Pavla II. slaví Poláci po celý letošní rok, jak se shodl i tamní parlament. Církev si už 2. dubna připomněla 15 let od jeho úmrtí, 7. května zase slavnostně zahájila diecézní fázi beatifikačního procesu papežových rodičů Emilie a Karola. Celonárodní díkůvzdání za život svatého krajana se bude vázat na červnové plenární zasedání biskupské konference. A protože se mnoho plánovaných akcí muselo kvůli pandemii odložit, oslaví například světcovo rodiště Wadowice jeho výročí v říjnu. Také u nás byly posunuty akce, jako třeba připravované oslavy 30. výročí návštěvy sv. Jana Pavla II. na Velehradě. Mše svatá s papežským nunciem a následně žehnání kamene pro budoucí památník papežské návštěvy, který má stát v nedalekých Tupesích, byly původně plánovány na polovinu dubna a přesouvají se na září.

V Olomouci připomene sté výročí narození Jana Pavla II. a souběžné 25. výročí jeho návštěvy města výstava v katedrále sv. Václava. Lidé si při ní od 21. května mohou prohlédnout informační panely o životě světce, který dvakrát zavítal i na území olomoucké arcidiecéze.

SVATÝ JAN PAVEL II. - VLASTNÍM JMÉNEM KAROL JÓZEF WOJTYŁA

(*18. květen 1920 Wadowice – +2. duben 2005 Vatikán) byl polský katolický duchovní, jenž se postupně stal pomocným biskupem (1958–1963), arcibiskupem krakovským (1964–1978), kardinálem (1967) a od 16. října 1978 až do své smrti prvním slovanským a po 455 letech prvním neitalským papežem. Jako svatý otec hrál významnou roli ve světové politice a je mu přisuzován podíl na zhroucení komunistických režimů ve střední a východní Evropě. Současně redefinoval vztah katolické církve k judaismu a nabádal protestantské a ortodoxní křesťany, aby pomohli přetvářet papežství tak, aby sloužilo potřebám všech křesťanů. Během svého 26 let trvajícího pontifikátu absolvoval celkem 104 zahraničních papežských cest, tedy více než kterýkoliv jiný papež v historii.

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÁ ZDISLAVA

Zdislava pocházela ze šlechtického rodu pánů Berků z Dubé. Narodila se kolem roku 1220 na hradě Křižanově na Moravě, jejím otcem byl pan Přibyslav Berka z Křižanova a matkou paní Sibyla, původem ze Sicílie. Přibyslav stál ve službách českého krále Václava I. a k jeho povinnostem náleželo střežit území na českomoravském pomezí, proto Zdislava vyrůstala převážně na panství ve Žďáru nad Sázavou. Měla čtyři mladší sourozence, ale pouze dvě sestry se dožily dospělého věku a založily rodiny. Rodiče vychovali své děti v křesťanské víře.

Zdislava byla jako velmi mladá provdána za pana Havla Markvartice, který sídlil na hradě Lemberku v severních Čechách a rovněž stál ve službách krále Václava I. Měli spolu čtyři děti. Havla, Markétu, Jaroslava a Zdislava. Spolu napomohli ke zbudování klášterů v Jablonném a v Turnově, které náležely nedávno založenému řádu kazatelů, dále kostela sv. Vavřince u kláštera v Jablonném a špitálu, do něhož později Zdislava osobně docházela sloužit nemocným. Dominikány si Zdislava velice oblíbila a sama se stala jejich terciářkou. Dominikánské spiritualitě jí učili vůbec první slovanští žáci svátého Dominika, blahoslavený Jindřich z Moravy

a polští misionáři blahoslavený Česlav a svatý Hyacint. Kromě péče o vlastní rodinu, velké podpory otců dominikánů a jejich vznikající misie v českých zemích proslula Zdislava svou dobročinností, doslova mateřskou péčí o pocestné, nemocné a postižené, zkrátka o všechnu chudé v podhradí. Zemřela velice mladá, už někdy začátkem roku 1252. Byla pochována v klášterním kostele sv. Vavřince v Jablonném v Podještědí, kde je od té doby až podnes uctívána jako světice. Její kult byl významně oživen v době pobělohorské, kdy dal převor kláštera P. Stallhofer opravit její zanedbaný náhrobek. Shodou okolností v té době sedí na stolci pražského arcibiskupa Zbyněk Berka, který uctívá paní Zdislavu jako patronku a přímluvkyni svého rodu. V oživení úcty k české světici však nevidí jen prestiž rodu, ale probuzení víry a zbožnosti českého národa, k němuž má napomoci právě církev oslavená. Její ctitelé později nechali postavit nad jejím hrobem krásný barokní kostel, který je jednou z nejcennějších barokních památek v Evropě. Jde o první dílo architekta J. L. Hildebrandta, které povstalo v souvislosti s barokní přestavbou dominikánského kláštera z 13. století. Zdislavin život věnovaný rodině a potřebným zachycuje čtyřicet starobyklých měděných desek zavěšených kolem její hrobky v kryptě kostela.

Desky zobrazují i četné zázraky uzdravení, které se na její přímluvu daly už za jejího života. Její úcta po staletí žila především v českých zemích a na Moravě, ale i na Slovensku, v Polsku a v Německu. V rámci dominikánské rodiny je samozřejmě známou po celém světě. Za blahoslavenou ji prohlásil v roce 1907 papež Pius X. O její svatořečení jako patronky rodin horlivě usiloval někdejší litoměřický biskup, pozdější kardinál Štěpán Trochta. Roku 1949 se mu podařilo zahájit diecézní proces, který připravoval materiály pro kanonizaci, ale vzhledem k politickým poměrům mohl být završen až po pádu totalitního režimu. Nakonec Zdislavu zapsal do seznamu svatých až papež Jan Pavel II., a to 21. května 1995 v Olomouci, při své druhé návštěvě České republiky. V posledních desetiletích jsme svědky oživení poutí ke hrobu světice, zvláště poutí rodin a dominikánských terciářů.

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

Forenzní rekonstrukce podoby tváře svaté Zdislavy z Lemberka podle kosterních pozůstatků její lebky.

Z LISTU SVATÉHO PAPEŽE PAVLA VI. ŠTĚPÁNU TROCHTOVI***Chvála svaté Zdislavy***

Zbožná úcta a radostná oslava nebešťanů je vždy i pro nás vynikající příležitostí, abychom aspoň v duchu a v myšlenkách, když jsme snad tělem vzdáleni, navštívili ona místa, kde jsou s vírou uctíváni světcí buď proto, že se tam narodili, nebo že se tam proslavili svými skutky, anebo že jsou tam pochováni. Blahoslavená Zdislava je ozdobou českých zemí. Tam se narodila ze vznešeného rodu, tam žila křesťanským životem a tam byla s velkou úctou i pochována. Vynikající ctnosti této ženy, její způsob života a pozoruhodné činy nejenže odpovídají zřejmě dnešním potřebám, ale též mocně vábí všechny křesťany k ochotnému následování. Jako žena a matka byla vzorem manželské věrnosti a oporou lásky a mravní kázně ve své rodině; jako dcera církve byla zcela oddána katolické nauce a skutkům podle evangelia; jako občanka byla dobrodínkou stále pohotovou pomoci strádajícím; Boha milovala nade všechno a jemu jedinému sloužila na veřejnosti i doma. Vybízíme tedy všechny, aby hleděli na tento vynikající vzor svatého života a uvažovali o něm. Neboť lidé naší doby tu mohou nalézt následováníhodný ideál ctnosti, řád lásky a výzvu ke křesťanskému životu.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Vychovala své děti, byla pohostinná, pomáhala souženým a vůbec se všestranně věnovala dobrým skutkům.

* Její chvála nevymizí z úst lidí. Aleluja.

Řádná žena dělá svému muži radost, srdce jejího manžela na ni spoléhá.

* Její chvála nevymizí z úst lidí. Aleluja.

MODLITBA

Bože, tys naučil svatou Zdislavu osvědčovat lásku k tobě v každodenní péči o vlastní rodinu i trpící bližní; dej, ať podle jejího příkladu i my využíváme času věrným plněním tvé vůle. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Vybral o. Josef

PAPEŽ FRANTIŠEK

Milé sestry, milí bratři, v tomto měsíci (12. května) slavíme Mezinárodní den sester. Letošní rok vyhlásila Světová zdravotnická organizace rokem zdravotních sester a porodních asistentek. Současně si připomínáme dvousté výročí narození Florence Nihtingale, která je zakladatelkou moderního ošetřovatelství. V tomto historickém okamžiku, kdy je svět poznačen zdravotnickou krizovou situací způsobenou pandemií viru Covid-19, znovu objevujeme, jakou zásadní důležitost má zdravotní sestra, zdravotní bratr, ale i porodní asistentky. Každý den se stáváme svědky odvahy a obětavosti zdravotníků, zvláště sestřiček a zdravotních bratrů.

S nasazením vlastního zdraví a s láskou k bližnímu pečují profesionálně, zodpovědně, s láskou a sebeobětováním o lidi zasažené virem. To dokládá bohužel vysoký počet obětí z řad zdravotníků, kteří zemřeli při věrném vykonávání své služby. Modlím se za ně, a Pán zná každého z nich jménem, a za všechny oběti pandemie. Zmrtvýchvstalý Pán nechť rozzáří pro každého z nich světlo ráje a poskytne útěchu víry jejich rodinám. Zdravotníci měli odjakživa zásadní roli v oblasti zdravotní péče. Při kontaktu s nemocnými prožívají každodenně trauma, které utrpení v životě člověka působí. Jsou to ženy a muži, kteří se rozhodli říci své „ano“ výjimečnému povolání: stát se milosrdným samaritanem, který na sebe bere život a zranění bližního. Jsou strážci a služebníky života, poskytují náležitou léčbu, rozdávají odvahu, naději a důvěru.

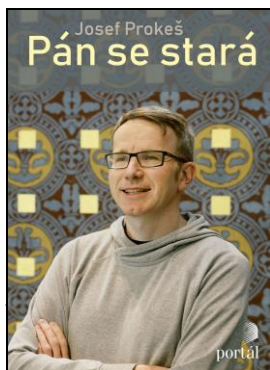
V mnoha zemích pandemie poukázala také na nedostatky ve zdravotnictví. Proto se obracím na vládní představitele v celém světě, aby investovali do zdraví jako základního dobra, aby rozvíjeli zdravotnické struktury, zaměstnávali více zdravotnického personálu a zajistili tak všem náležitou zdravotnickou péči za respektování lidské důstojnosti. Je důležité účinně docenit základní místo, které má tato profese v péči o pacienty, v rámci krizových situací jednotlivých zemí, v oblasti prevence, péče o zdraví, asistence v rodinách, komunitách, ve školách.

Zdravotní sestry a bratři, jako i porodní asistentky, mají právo na lepší ohodnocení, které si zaslouží. Je třeba je zapojit do procesů, týkajících se zdraví lidí a komunit.

Je dokázáno, že investice do pracovníků ve zdravotnictví zlepšuje výsledky komplexní péče a zdraví vůbec. Je proto důležité dbát o profesní růst zdravotníků, vynakládat nástroje pro jejich vědeckou, lidskou, psychologickou a duchovní formaci. Je dále třeba zlepšit jejich pracovní podmínky a zaručit jim práva, aby mohli svou službu odvádět v plné důstojnosti.

Zdravotnické organizace mají důležitou roli pro zajištění celkové formace, doprovázení všech, kdo se pro zdravotnictví rozhodnou, aby mohli zažít sounáležitost, aby před etickými, ekonomickými a lidskými výzvami, které jejich profese obnáší, nikdy nebyli dezorientovaní a opuštěni.

Milé zdravotní sestry, milí zdravotní bratři, milé porodní asistentky, kéž by tento den obrátil pozornost na důstojnost vaší práce pro zdraví celé společnosti. Vás, vaše rodiny a všechny, o které se staráte, ujišťuji o své modlitbě a ze srdce vám uděluji apoštolské požehnání.

KNIHA – PÁN SE STARÁ

Kniha Josefa Prokeše, vyhledávaného kněze, duchovního doprovázejícího, skauta a horolezce, vede čtenáře k novému pohledu na víru. V krátkých textech se zabývá celou řadou závažných křesťanských témat, k nimž přistupuje s otevřeností, poctivostí a autenticitou, přitom ale s důkladným vzděláním a duchovní zkušeností. Otevírá tak prostor k hlubšímu promýšlení, ale též radosti, která se z opravdové víry rodí. Jako červená nit se knihou vinou citace exhortace Evangelii gaudium, jež ukotvují Prokešovy úvahy ve směru, který vytyčil pontifikát papeže Františka.

Knižní debut vyhledávaného kněze P. Josefa Prokeše, skauta a horolezce, s názvem Pán se stará je svěžím zamyšlením nad tím, jak žijeme svou křesťanskou víru a zda náhodou neztratila „vůni evangelia“.

Prvním podnětem k napsání této knihy možná byla příhoda, kterou autor zmiňuje až úplně na závěr. Vzpomíná, jak končil studia na papežské univerzitě Gregoriana a šel na poslední kávu se svou profesorkou. A než se rozloučili, zeptala se ho, proč o české církvi se zkušenostmi z dob totality není v Evropě víc slyšet. „Co vlastně teď řešíte? Čím se zabýváte? Zdá se mi, že Evropa vás teď hodně potřebuje. Vždyť je jasné, že je nutné hledat, jak žít dál křesťanství v postmoderní době,“ zněla slova, která se mladému knězi vryla hluboko do srdce i do mysli.

Autor si tudíž hned v úvodu knížky pokládá otázku, proč se dnes tak málo lidí o křesťanství zajímá. Není to i proto, že jako křesťané mluvíme o Bohu takovým způsobem, že je pro ostatní spíše matoucí a nezajímavý? Slovy papeže Františka: „Ve svatém úmyslu sdělit jim pravdu o Bohu a lidské bytosti jim při některých příležitostech nabízíme falešného boha anebo lidský ideál, který není doopravdy křesťanský... Poselství tak hrozí, že ztratí svou svěžest a už nebude mít ‚vůni evangelia‘.“ Tato a další citace papeže Františka z exhortace Evangelii gaudium se vinou jako červená nit celou knihou a každou kapitolu uzavírají jako shrnutí předchozích Prokešových myšlenek.

V krátkých zamyšleních se autor zabývá závažnými tématy, jako radost z víry, nevyslyšená modlitba, tajemství neúspěchu, ale i tvořivosti, krize středního věku, odvaha překročit sám sebe, slavení neděle, objevování Boha ve světě aj. Ve všech případech vede čtenáře k hlubšímu promýšlení víry, k novému pohledu na evangelijní zvěst, k odvaze opustit pohodlné zvyklosti, k důvěře v Boha a nakonec k radosti, která se rodí z opravdové víry.

Josef Prokeš je kněz českobudějovické diecéze. Studoval na papežské univerzitě Gregoriana obor Nová evangelizace. Věnuje se pastoraci mládeže, je diecézním duchovním rádcem skautů. Ve volném čase rád leze po horách (naposledy v Ekvádoru).

Z recenze Jana Paulase zpracované pro Katolický týdeník

Knihla vyšla v nakladatelství Portál v roce 2019

Cena – 190,- Kč

Z HISTORIE POHŘBÍVÁNÍ VE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE (15. DÍL)

V minulém čísle Farníčku jsme uvedli úplný výčet dosud dohledaných (deseti) členů rodu Minkviců z Minkvicburku, kteří byli podle matričních záznamů pochováni do krypty pod fryštáckým kostelem. Dnes k tomuto výčtu doplníme několik vysvětlujících poznámek a také zajímavostí k některým pohřbeným na zmíněném seznamu.

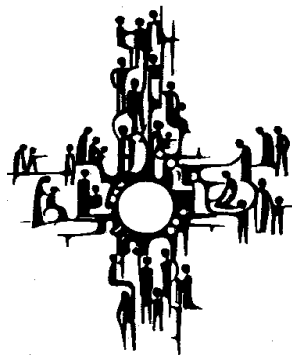
Bezsporu nejzajímavějším matričním zápisem z výčtu pohřbených je zpráva o skonu Jana Adama Minkvice (* asi 1660), mladšího bratra posledního lukovského pána z rodu Minkviců, Jana Fridricha (III.). Jak jsme již zmínili v jednom z předchozích dílů, Jan Adam zakoupil v osmdesátých letech 17. století vsi Klečůvku s panským statkem a Veselou u Slušovic, avšak již 7. října 1698 tragicky zahynul při pádu koně. Okolnosti úmrtí a pohřbu popisuje fryštácká farní matrika zemřelých takto:

„Dne 7. octobris vysoce urozený pán Joanes Adam, svobodný pán z Minkvitz a pán na Klečůvce a Veselej skrze nešťasnú příhodu, spadnouce z koňa při svatým kříži v městečku Šanově (tj. Šenově u Ostravy) nedaleko fary a kostela život svůj dokonal, kterýžto přivezúce do městečka Fryštáčku, ležící pod hradem Lukovem, pochován jest v jejich obyčejným sklípku a v kostele fryštatským na levej straně ke kruchtě, věku svého majíce okolo ... a pochován jest dne 12. téhož mě(sice) ut supra (tj. jak je uvedeno výše).“ K místu úmrtí – Šenovu – můžeme podotknout, že se tam Jan Adam zřejmě nevyskytoval náhodou. Šenov byl totiž tehdy majetkem a také sídlem části rodu Skrbenských z Hříštitě, přičemž jedna z jeho členek, Regina Marie Skrbenská († 1715) byla manželkou již zmíněného Jana Fridricha (III.), bratra Jana Adama Minkvice. Zmiňovaný Minkvic tedy v Šenově nejspíše z nějakého důvodu pobýval u příbuzných.

Další otázkou je také to, proč byl do krypty v roce 1696 pohřben minule zmiňovaný František Maxmilián Ledenský (též Ledenický), majitel panství Hovězí, ačkoliv patrně nebyl členem ani příbuzným rodu Minkviců? I když na tuto otázku v pramenech nenajdeme jednoznačnou odpověď, zdá se, že mezi Minkvici a Ledenickými byly v předchozích desetiletích dobré vztahy, ačkoliv Ledeničtí patřili k věřitelům Minkviců a ti jim dluh nedokázali dlouhodobě splatit. V roce 1669 proto došlo k exekucnímu zvodu na vsích Slušovice, Veselá, Kostelec a Nový Dvůr ve prospěch zmíněného Františka Maxmiliána Ledenického a jeho bratra Mořice. Tento díl panství drželi oba bratři až do roku 1681, ale jejich pohledávky byly definitivně vypořádány až v letech 1687–90. Je tedy patrné, že dlouhodobá vazba Františka Maxmiliána na Minkvice určitě existovala, avšak proč se rozhodl nechat pohřbit právě do jejich hrobky, není dosud úplně zřejmé.

Patrně k úplně poslednímu pohřbu do minkvicburské hrobky ve Fryštáku došlo v roce 1745, kdy zde byl pochován Rudolf Matyáš Minkvic na Klečůvce, syn Jana Bedřicha III. Ačkoliv v úmrtní matrice se již tehdy místa pohřbení (krypta – kostel – hřbitov) nerozlišovala, je zřejmé, že byl tento člen rodu Minkviců uložen ke svým předkům v místním kostele. O něco později, v roce 1782, pak císař Josef II. pohřbívání v kostelích zakázal.

- 1.6. Památka svatého Justina
5.6. Památka svatého Bonifáce
7.6. Slavnost Nejsvětější Trojice
11.6. Slavnost Těla a Krve Páně
12.6. Noc kostelů Fryšták
13.6. Památka svatého Antonína z Padovy
14.6. 11. neděle v mezidobí
19.6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
21.6. 12. neděle v mezidobí
24.6. Slavnost Narození svatého Jana Křtitele
28.6. 13. neděle v mezidobí
29.6. Slavnost svatých Petra a Pavla

PROJEKT OTEVŘENÉ BRÁNY FUNGUJE VE ZLÍNSKÉM KRAJI I LETOS

Otevřené brány v roce 2009 začínaly s devíti kostely, které nabízely vstupy zdarma s proškolenými průvodci. Možnost exkurze do sakrálního prostoru využilo tehdy 40 tisíc zájemců. V loňském roce poskytlo na 148 průvodců bezplatný výklad 86 668 návštěvníkům. V letošním roce vstupuje Zlínský kraj do dvanáctého ročníku projektu a otevírá brány 26 kostelů.

„Na tříletý program 2019 – 2021 má Zlínský kraj alokováno celkem 1 350 000 korun. Projekt považuji za důležitý, protože je založen na setkávání lidí - návštěvníků, průvodců, vlastníků kulturních památek, zástupců obcí a Zlínského kraje,“ informoval radní Miroslav Kašný, který zodpovídá za kulturu, památkovou péči, spolupráci s církvemi, mládež a sport a je garantem programu Otevřených bran.

Do zahájení letošního ročníku Otevřených bran zasáhly regulace vlády vyvolané opatřeními proti šíření nákazy Covid-19. Nemohl se uskutečnit zahajovací koncert, který byl připravován pro širokou veřejnost ve spolupráci s farností a ZUŠ v Uherském Brodě.

„Je dobře, že díky současnému uvolnění regulací je možné, aby i v letošním roce program Otevřené brány umožnil zpřístupnit bohatý fond památek církevní povahy, zejména umělecky a historicky cenných kostelů a jejich mobiliářů ve Zlínském kraji,“ doplnil radní Miroslav Kašný. A dodal: „Doufám, že k nám bude podzim milosrdnější a budeme moci realizovat koncert při ukončení sezóny Otevřených bran 2020.“

Pro návštěvníky je nově na webu www.otevrenebrany.cz připravena volně ke stažení mapa Otevřených bran, na které jsou zvýrazněna místa se všemi zapojenými objekty a také informace s otevírací dobou.

Otevřené brány fungují díky jedinečné spolupráci Zlínského kraje, měst, obcí a farností.

TEST – SVATÁ ZDISLAVA

Je jedna z velkých žen našeho národa. Je velmi žádaná velikány národa znát a ve všem, v čem ve svém životě vynikali, je také následovat. Co o ní víš?

<p>1. Narodila se: a) v Praze r. 1350 b) ve Znojmě 1285 c) v Křižanově 1220</p>	<p>7. S manželem nechali postavit: a) několik hradů b) školu a velký stadion c) kostely, kláštery a špitál</p>
<p>2. Její rodiče se jmenovali: a) Otakar a Matylda b) Přibyslav a Sibyla c) Jáchym a Anna</p>	<p>8. Zdislava se vyznamenala: a) velkými sportovními výkony b) obětavou službou rodině a všem trpícím c) jako tanečnice na šlechtických plesech</p>
<p>3. Zdislava pocházela: a) z pěti dětí b) ze tří dětí c) byla sama</p>	<p>9. Zdislava zemřela ve věku: a) 60 roků b) 45 roků c) 32 roků</p>
<p>4. Zdislava se vdala za: a) Jindřicha z Dubé b) Zbyňka Zajíce c) Havla Markvartice</p>	<p>10. Je pohřbena a velmi uctívána: a) v Praze na Slavíně b) v Jablonném v kryptě kostela c) v Olomouci v katedrále</p>
<p>5. Žila s ním na hradě: a) Lemberku b) Křivoklátě c) Karlštejně</p>	<p>11. Je patronkou: a) lékařů a léčitelů b) rodin a rodinného života c) umělců a stavitelů</p>
<p>6. S manželem měli: a) dvě děti b) tři děti c) čtyři děti</p>	

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 6. 6. 2020 V NÁKLADU 200 KS.